

РЕШЕНИЕ

№ 6127

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **6112** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. § 19 ЗИД АПК. Образувано е по касационна жалба от Е. З. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица]; З. С. С., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], етаж 6, ап. 35; М. С. С., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 7; чрез пълномощника им адв. Д. Д., срещу Решение от 10.03.2023 г., постановено по гр. д. 38405 / 2020 г. по описа на СРС, Първо гражданско отделение, 175 състав.

Касационният жалбоподател заявява, че не е съгласен с постановеното решение от 10.03.2023 г., постановено по гражданско дело № 38405 / 2020 г. по описа на СРС, Първо гражданско отделение, 175 – ти състав, поради което иска обжалваното съдебно решение да бъде отменено. Иска се постановяване на ново съдебно решение, с което да се отмени решението на Общинска служба по земеделие „З.“ като незаконосъобразно.

Касаторът твърди неправилност на съдебното решение. Посочено е, че съдебното решение е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуални правила, както и необоснованост, доколкото е постановено при несъответствие с установените по делото факти. Според касационния жалбоподател размерът на обезщетението е определен неправилно и е силно занижен.

С обжалваното по делото Решение № 05460 от 17.07.2020 г. Общинската служба по земеделие (ОСЗ), като е разгледала преписка за обезщетяване вх. № 0546 от 16.09.1998 г., на основание влезли в сила решения на ОСЗ „З.“, е определила на наследниците на З. А. С., бивш жител на [населено място], [община], правото на обезщетение за признато, но невъзстановено право на собственост върху посочени в решението земеделски земи. Решението е издадено на основание чл. 33, ал. 6 ЗСПЗЗ. Постановено е по реда на чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ.

Касационният жалбоподател счита, че съдът неправилно и в нарушение на процесуалните правила е кредитирал заключението на назначената съдебно – техническа експертиза. В СТЕ необосновано вещото лице е възприело за всички земи коефициент в размер на 0, 60 по чл. 4, ал. 1, т. 3 от Наредбата за отстояние от пазарен център, независимо, че за земите четвърта категория е посочило, че са на разстояние до 5 км. от [населено място]. За част от земите вещото лице неправилно е възприело коефициент в размер на 0, 20 по чл. 4, ал. 1, т. 5 от Наредбата. СТЕ не е определила и коефициент за поливност, независимо, че за земите пета категория е отразила поливност – гравитачно.

По постъпилата касационна жалба е представен отговор. В него е посочено, че извън правораздавателната компетентност на съда е да се произнася по вида на обезщетението, с оглед на което допустим предмет на разглеждане в настоящото производство е само определената стойност на обезщетението за земята, предмет на делото.

В съдебното заседание пред касационния съд касаторите се представляват от адвокат М., който поддържа жалбата и претендира възстановяване на разноски – адвокатски хонорар. Представя списък. Представя писмени бележки. В залата се явява лично Е. З. С..

Ответникът се представлява от адв. П.. Иска от съда касационната жалба да се остави без уважение, а решението на СРС да се потвърди като правилно и законосъобразно. Претендира се присъждане на разноски по делото. Прави се възражение за прекомерност.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, като прецени доказателствата и твърдените касационни основания, съобразявайки разпоредбата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и от правна страна следното:

Със заявление с вх. № 0546 от 18.02.1992 г., подадено от Е. З. С. е поискано възстановяване правото на собственост на наследниците на З. А. С. върху посочените в заявлението имоти. С Решение № Р 17ГБ от 11.01.1993 г. на Поземлената комисия, община „О. купел“ е отказано възстановяването на правото на собственост в реални граници на наследниците на З. А. С. върху посочените в заявлението недвижими имоти. С Решение № Р 17ГБ от 13.03.1997 г. на Поземлената комисия е отказано възстановяването на правото на собственост в реални граници на наследниците на З. А. С. върху нива от 1, 308 дка находяща се в землището на Горна Баня, в м. „Садене“, к. л. 399, имот 677 от кадастралния план от 1958 г. С Решение № Р 17ГБ от 22.03.1999 г. на Поземлената комисия, община „О. купел“ е отказано възстановяване на правото на собственост в реални граници на наследниците на З. А. С. върху нива от 1, 300 дка, находяща се в землището на Горна Баня, в м. „Барите“, к. л. 399, имот 677 от кадастралния план от 1958 г. С Решение № Р 17ГБ от 06.06.2007 г. на ОСЗГ, община

„О. купел“ е отказано възстановяването на правото на собственост в реални граници на наследниците на З. А. С. върху нива от 0, 700 кв. м. находяща се в землището на Горна Баня, в местността „Садене“, к. л. № 398, 399, имот № 686 от кадастралния план от 1958 г.; С Решение № Р 17ГБ от 20.12.2013 г. на ОСЗ „О. купел“ е отказано възстановяването на правото на собственост в реални граници на наследниците на З. А. С. върху нива от 2, 409 дка, пета категория, находяща се в землището на Горна Баня, в местността „Б. поляна“, к. л. № 488, имоти № 1970, 1971 от помощния план. В изброените решения е посочено, че възстановяването в реални граници е отказано поради застрояване, като е посочено, че следва обезщетение по чл. 10б ЗСПЗЗ.

Софийският районен съд е установил, че в приетото експертно заключение по съдебно – техническата експертиза се установява, че във всички описани решения по чл. 18ж, ал. 1 ППЗСПЗЗ е допусната грешка при описанието на имотите. Планоснимачните им номера и номерата на кадастралните листове са разменени – на мястото на планоснимачния номер е посочен номерът на кадастралния лист. На мястото на номера на кадастралния лист е посочен планоснимачният номер.

С Решение от 10.03.2023 г., чието касиране се иска, съставът на СРС, като приел, че жалбата е неоснователна, е отхвърлил оспорването. СРС е приел, че обжалваното решение е постановено от надлежен орган – ОСЗ „З.“, в рамките на неговата компетентност и е подписано от председателя и всички членове.

Имотите са индивидуализирани ясно. СРС е приел, че спорният предмет в производството по чл. 19, ал. 8 ППЗСПЗЗ може да бъде единствено законосъобразността на определения от поземлената комисия размер на обезщетението, т. е. само стойността на дължимото обезщетение. В това производство не се третира въпросът относно вида на самото обезщетение – със земя и / или поименни компенсационни бонове. Възприето е заключението на назначената по делото експертиза

Касационната жалба е неоснователна, а оспорваното съдебно решение – правилно и законосъобразно. Не се констатира твърдените с жалбата касационни основания за отмяна на същото.

Въз основа на гореизложените факти, проверени от състава на СРС, със съдебното решение правилно е прието, че: „на основание влязлото в сила решение по чл. 19, ал. 8 ППЗСПЗЗ, Поземлената комисия трябва да постанови друго решение за стойността на обезщетението със земя, а за разликата до пълния размер на дължимото обезщетението – с поименни компенсационни бонове, съобразно определения коефициент за общината по ал. 16, съответно с поименни компенсационни бонове – в случаите, когато лицата са поискали дължимото обезщетение да бъде извършено чрез поименни компенсационни бонове, както и в случаите по чл. 19, ал. 8 ППЗСПЗЗ. Приема се аргументите на СРС, че размерът на обезщетението е съответен на цената на съответната земеделска земя, определена съобразно Наредбата за реда за определяне на цени на земеделските земи. Определените с наредбата начални цени по категории на земеделската земя и коригиращи коефициенти са спазени от административния орган, като определената обща оценка като глобална сума и по категории на оценяваната земя отговаря на изискванията на наредбата, а определената сума отговаря на площта на възстановените земеделски земи.

Във връзка с това не се приема доводът на защитата, че независимо от обстоятелството, че СТЕ не е била оспорена от страните, съставът на СРС е трябвало да прецени дали заключението на СТЕ е в съответствие с конкретните характеристики

на всеки един от имотите и съответно с изискванията на наредбата. Липсват основания да не се приеме заключението на вещото лице, като кореспондиращо на събраните по делото доказателства.

Решението на Софийския районен съд, като правилно и законосъобразно трябва да бъде оставено в сила.

По делото от страна на адв. П. са претендирани разноски, но пред касационната инстанция не са представени доказателства, за реално извършени такива. С оглед на което претенцията за разноски трябва са остави без уважение. Според задължителните указания в Тълкувателно решение № 6 / 06.11.2013 г. по тълкувателно дело № 6 / 2012 г. на Общото събрание на Гражданската и Търговската колегии (ОСГТК), съдебните разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат тогава, когато страната го е заплатила и е доказала реалното му заплащане на процесуалния си представител, в зависимост от уговорения в договора за правна помощ и съдействие начин на плащане – в брой или по банков път. Заплащането се доказва или чрез вписване на направеното плащане в самия договор, който има характер на разписка, или с представяне на доказателства за извършен банков превод. По делото не е представен нито един документ, от който може да се направи извод, че е налице реално заплащане на определена сума в полза на адв. П..

Водим от горните съображения, и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, Административен съд София - град, XV^{ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.03.2023 г., постановено по гр. д. 38405 / 2020 г. по описа на СРС, Първо гражданско отделение, 175 състав.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.